

העין, שני בדי ערכות כנגד שמי שוקים וכנגד שמי שפטים, וכשהם כלם אגדה אחת עם לולב, שהוא שדרה, מה בתוב? אמרתי אعلاה בתמר. א' אתרוג, ע' ערבה, ל' לולב, ה' הנס. כלם נעשים כנגד ארבעת מיני הפרבכה, הרוכב בהם הוא יהו"ה, וצריך לסדר בהם בהפקה, כמו המזבח, ולמי? לבן שננטעו בו הגטיעות הלווי, וסוד הדבר - נקבה הפסוב גבר, נקבה מן גן, גבר גן. ג"ן הוא כולל שלשה וחמשים סדרים של תורה שבכתב, ושבעת ימי ספנות - הרי שלשים, כנגד שלשים מסכתות.

שמני עצרת חג בפני עצמו, בו נביית התורה, להשkont את האילן שהוא נטו בגן, ושרשו וענפיו הוא כמו חаг הארץ, שכל המינים נחגים בו. התשיעי ברעה, וזהו רגנו צדיקים בייחודה, והוא דרגת צדיק מ"י העולמים, ממש רעה, וכו' הגדלה. זהו שפטות ירמיה בגן צמח צדיק ומתקתו יצמח, מפחתו וداعי, אותו שהיאعشירית לכל, הצדיק נוטל משMAL, והעמור האמצאי מימין. זהו שפטות מימינו אש רת למו.

באוטו זמן שישתיו שני השמות באחד, מתחזרות בת הפלך בשיר השירים ומשלי וקהילת, שהם שלשות אלפים משל, שלוש יודין, שהן שלוש טפות המת, שיורדות מן י'. ולאן נמשכו? אל הצדיק שהוא קשת הבירה, ומה שהῃ קטע נעשה גדול, וסוד הדבר - שופר הולך פיז גדול. מתי יהיה זורק חץ בזיהוקו זה:

פתח ובי שמעון ואמר:

תרין שוקין, ולקביל תריין שפונ, ובכד איןון בתייב (שיר השירים ז ט) אמרתי אעללה בתמר, א' אתרוג ע' ערבה ל' לולב ה' הנס, בליך אתעבידיו לךבל ארבע מינין דמריבבטה, הרוכב בהון אהו יהו"ה (דף כט ע"ב) וצרייך לסדרא בהון בהקפה, גיגונא דמזבח, ולמןן לגן, דאותנטעוו אלין גטיעין ביה, ורזה דמלחה נקבה הتسوي גבר (ירמיה לא כא), נקבה נ' מן גן, גבר ג' מן גן, ג"ן הוא כליל תלת וחמשין סדרין דאוריתא דבכתב, ושבע יומין דסופות, הא שתין לךבל שתין מסכתות.

שמני עצרת חג בפני עצמו, ביה נבייעו דאוריתא, לאשכנאה אילנא, דאייה בטוע בגן, ושרשוי וענפיו אהו, גיגונא דחויג הארץ (ישעה מ כב). כל חgin מתחגgin בה.

תשיעא ברפה וקד אהו רגנו צדיקים ב"י (תהלים לג א). וקד דרגא דצדיק מ"י

עלמין, מתן רעה, וביה פורקנא, הדא הוא דכתיב (ירמיה נג ה) צמח צדיק, (זכריה ו י) ומתקתו יצמח, מתקתו וداعי, היהיא הדא עשרה לכלא, הצדיק נטיל משMAL, רעמדוא דאמצעיתא מימינא, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למז.

בזהיא זמנא דיהון תריין שמהן בחדא, אתערא ברפה דמלפה, בשיר השירים ומשלי וקהילת, דאיןון (מ"אהיב) שלשות אלףים משל, תלת יודין, דאיןון תלת טfine דמווח, דגחתין מן י', ולאן אתחמשכו לגבוי הצדיק, הדא קשת הבירה ומה דהוה קטע אתעביד גדוול, ורזה דמלחה שופר הולך פיז גדוול, ממי יהא זריך חץ בדילוקנא דאכ.

פתח ובי שמעון ואמר, עלאן אתחתקנו